

Oversigtsbilleder

Aar 1860 den 8. September blev Nordre Herreds Politiret sat paa Hasle Raadstue i Overværelse af de udnævnte Retsvidner M. Olsen og I. P. Holm, hvorda ovenstaaende forhøre continueredes.

Fremstod Arrestanten Peter Hansen Riis, som den 27de forrige Maaned var bleven Løsladt, men som i Gaar atter var bleven anholdt og hertil indbragt, og som formanet til Sandhed tilstaaer, at det er ham, der har sat Ild paa Simon Andersen Huus. Dengang han havde været med Svend Mogensen Kjøller hos bemeldte Brandlidte, og det tidligere omtalte Skænderi havde fundet Sted, var saavel Svend som Anholdte meget opbragte paa Simon Andersen, fordi denne vilde have 50 Rd. for at Handlen om Jorden skulde gaae tilbage, og Svend yttrede da, som han tidligere har forklaret, mange Trudsler mod Simon Andersen, dog i begyndelsen som om det var hans Forsæt selv at udføre dem, men senere vilde han ogsaa overtale Anholdte til at iværksætte dem og navnlig raadte han ham til at tænde Ild i Simon Andersens Huus, dog uden at bestemme paa hvilken Maade Maade denne Ildspasættelse skulde finde sted. Anholdte var da imidlertid frygtsom for at udføre en saadan Gjerning og lovede ikke at ville følge det ham saaledes givne Raad. Da de kom hjem til Hans Jensen Kjøllers Huus, talte baade Svend og Hans om hvor skammeligt Simon Andersen havde baaret sig ad, at han vilde forlange de ommeldte 50 Rd. og begge brugte Undsigelser og Trudsler imod Simon Andersen, dog talte de ikke til ham dengang om, at han skulde sætte Ild paa denne Mands Huus, men efter at Svend var gaaet havde Hans raadet Anholdte til at han skulde gjøre det, men heller ikke dengang havde han villet love, at udføre denne Gjerning. Senere har hverken Svend eller Hans opmuntret ham til Ildspasættelsen, dog har Sidstnævnte oftere ægget ham imod Simon Andersen ved at lade ham høre de 50 Rd. han skulde udbetale for at Handlen maatte gaae tilbage. Dagen som Simon Andersens Huus brændte om Natten, var en Søndag, og denne Dags Eftermiddag var Anholdte redet med en Hoppe til Gaardeier Jens Kofoed Spanner paa Kaasbygaard i Rutsker Sogn, som havde en Hingst. Derfra red han omtrent Kl. 10. Han lagde Veien derfra over Kuremøllebakken, forbi Gilderboet til Landeveien, langs med denne til Skrubbeveien og ad denne til Clemensker, samt fremdeles ad Aagaardsveien og hjem. Da tænkte han ikke paa, at sætte Ild paa hos Simon Andersen, men Forsættet opstod først, strax førend han udførte Gjerningen. Han red umiddelbart ud paa Marken med Hoppen, som han satte i Tøier, og hjembragte han nogle Faar, som stod tøjret der. Da han var hjemkommen spiste han noget mælkegrød, men han fik saa ondt af det og maatte gaae ud for at brække sig. Først da han derefter var kommet ind igen, fattede han beslutningen at sætte Ild paa og han tog i den hensigt en svovlstik, som laae i Vinduet, og løb med den til Simon Andersens Huus. Da han var kommen derhen, lukkede han en Dør op, som sad øster ude, og han skaffede sig saaledes Adgang til Gulvet (c: Loen), som laae nordligst i Ladelængen. I denne Loe laae nogle Langhalmknipper paa Gulvet, og da han havde fremtaget Svovlsikken og afstrøget den på den nordre Gavlvæg, satte han Ild i den ommeldte Langhalm, hvorefter han skyndte sig bort uden at lukke den ommeldte Dør efter sig. Den var, saavidt han troer, lukket med en Hvirvel, da han lukkede den op som omforklaret. Paa anledning udsiger han, at saavidt han veed var Klokken imellem 12 og 1, da han udførte den nu tilstaaede Ildpasættelse. Det var ham bekjendt, at Simon Andersen og Familie for længst maatte være gaaet tilsengs. Han tænkte sig ikke mulighed af, at de kunde indebrænde og han foretog Intet for at vække dem. Han var meget urolig over Gjerningen, saa at han ikke havde sine Tanker samlede, og da den var udført, løb han lige hjem og faldt kort efter han var gaaet tilsengs i Søvn. Han vaagnede ikke før Hans om Morgenens havde raabt paa ham. Hans var uvidende om, at han den Nat vilde begaae den tilstaaede Forbrydelse. Om han havde havt nogen formodning derom, kan Anholdte ikke med Bestemthed sige. Han hav nok hørt af Pigen, at Hans skulde have ligget med Buxerne paa og været urolig, men der var ikke truffen nogen Aftale imellem dem, om at Ildspasættelsen skulde ske den Aften eller hvorledes den skulde iværksættes.

Oplæst, ratihaberet.

Dommeren afsagde dernæst følgende Decret:

I Betragtning af den tilstaaede Forbrydelsens Beskaffenhed, maa det ansees for rigtigt, at belægge Anholdte med personligt Arrest.

Thi decreteres :

Anholdte Peter Hansen Riis bør belægges med personligt Arrest. Arrestanten blev dernæst afgivet til arresten.

Retsvidner:

Forhøret udsat Retten Hævet

M. Olsen og I. P. Holm

F. H. Jørgensen

Aar 1860 den 11. September blev Nordre Herreds Politiret sat paa Hasle Raadstue i Overværelse af de udnævnte Retsvidner M. Olsen og I. P. Holm, hvorda ovenstaaende forhøre continueredes.

Fremstod Arrestanten Peter Hansen Riis, der som formanet til Sandhed tilstaaer, at det er ham, der har tilføjet Simon Andersens Hoppe et Saar, men dette er dog ikke sket med nogen Kniv eller noget saadant skærende Instrument, men skiered med en Steen. Han var nemlig gaaet ud paa Marken om Aftenen og saae da den ommeldte Hoppe gaa i Havren som tilhørte dem, og da ahn blev vred derover, tog han flere Steen op, som han kastede imod Dyret, og af hvilke gjerne den ene kan have været skarp. Han flyttede dernæst ogsaa Hoppen hen omtrent hvor den før stod. Han vedbliver med Bestemthed at paastaa, at hans Morbrødre, har raadet ham til at foretage den af ham tilstaaede Ildspaaættelse, hvorved Simon Andersens Huus nedbrændte.

Han er født i Clemensker Sogn den 14 December 1839 af Forældrene Hans Jørgen Riis og Margrethe Kjøller, men han er konfirmeret i Hasle i 1852. Efter sin Konfirmation har han haft Ophold hos sin Morbroder Hans Jensen Kjøller paa 8de Vornedgaards parcel i Clemensker, undenfor hvilket Sogn han ikke har haft Ophold. Han Gjentager sin tidligere Tilstaaelse uforandret.

Oplæst, ratihaberet, afgivet til Arresten.

Fremstod til Confrotation Arrestanten P. H. Riis, der formanet til Sandhed vedbliver sin tidligere Paastand. At S. M. Kjøller har raadet ham til den ommeldte Ildspaaættelse og gjentog sin Forklaring derangaaende i den Andens Øine, medens denne vedbliver sin Benægtelse uforandret.

Oplæst, ratihaberet, Arrestanten P. H. Riis afgivet til Arresten.